

*Branko Hrvatin
sudac Županijskog suda u Gradu Zagrebu*

NOVE ČINJENICE I NOVI DOKAZI ZA PONAVLJANJE POSTUPKA

1. Uvod

Svrha prijedloga za ponavljanje postupka, izvanrednog pravnog lijeka, jest uz ostale redovne i izvanredne pravne lijekove, ostvarenje zahtjeva za najvišom mogućom pravilnosti sudskega odluka, koja se ovim pravnim lijekom ostvaruje na način da se, u postupku pokrenutom prijedlogom za ponavljanje postupka, kad je već nastupila pravomoćnost napadane odluke, nepravilna odluka suda ukine, da se u pravilu, ista pravna stvar ponovo raspravi, te na osnovi takvog, novog raspravljanja i utvrdenog činjeničnog stanja donese nova, valjana i pravilna odluka koja će stranci na zakonit način pružiti pravnu zaštitu.

Za razliku od ostalih, redovnih i izvanrednih, pravnih lijekova, prijedlog za ponavljanje postupka karakterizira njegov demonstrativni karakter, jer je ovaj pravni lijek samo izuzetno devolutivan. Stoga je taj postupak stvarno novi - samostalan postupak, u kojem se odlučuje prvenstveno o dopuštenosti samog prijedloga za ponavljanje postupka, pa tako tek u slučaju kada sud dopusti ponavljanje i ukine raniju odluku, taj se postupak nastavlja na raniji - prijašnji postupak.

Razlozi zbog kojih se može tražiti ponavljanje pravomoćno završenog postupka izričito su navedeni odredbom čl. 421. Zakona o parničnom postupku (" NN " broj 53/91, 91/92 - dalje u tekstu ZPP) pri čemu se, uz odredene

apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka (točke 1, 2, 3 i 7 čl. 421 ZPP), odredena krivična djela koja su počinjena od strane učesnika postupka ili trećih osoba (točka 4, 5, 6 čl. 421 ZPP), kao razlog za ponavljanje postupka propisuje i mogućnost korištenja novih činjenica ili novih dokaza (točka 9 čl. 421 ZPP), kao i mogućnost da se postupak ponovi ako se odluka suda temelji na drugoj odluci suda ili na odluci kakve druge organe, a ta odluka bude pravomoćno preinačena, ukinuta, odnosno poništena (točka 8 čl. 421 ZPP). Upravo se ovi posljednji razlozi, propisani odredbom čl. 421 točka 8 i 9 ZPP, po našoj ocjeni, najčešće koriste kao razlozi za ponavljanje postupka, u pokušaju stranaka da korištenjem ovog izvanrednog pravnog lijeka napadnu već pravomoćnu, ali nepravilnu (nezakonitu) odluku suda kojom je postupak dovršen.

Predmetom ovog članka, zbog navedenog, su stoga upravo nove činjenice i novi dokazi kao razlozi zbog kojih se može tražiti ponavljanje postupka koji je odlukom suda pravomoćno završen. Nastojeći prikazati osnovne značajke novih činjenica i novih dokaza, kao razlozi za ponavljanje postupka završenog pravomoćnom sudskom odlukom ovo se priopćenje ograničilo samo na osnovne karakteristike ovog razloga iz članka 421 točka 9 ZPP, uz prikaz onih sudskih rješidbi koje su se kroz praksu naših sudova bavila ovim institutom parničnog procesnog prava.

**2. UVJETI ZA DOPUŠTENOST
PRIJEDLOGA ZA PONAVLJANJE
POSTUPKA ZBOG RAZLOGA
IZ ČL. 421 t. 9 ZPP**

2.1. Općenito

Ti razlozi ukazuju da je zbog nepravilno ili pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, sud u prijašnjem postupku, donio nepravilanu odluku, pri čemu je do takvog nevaljanog činjeničnog stanja, koje je sud uzeo za osnovu svoga sudskenja, došlo jer stranka nije, u prijašnjem postupku, uspjela dokazati postojanje određenog činjeničnog osnova na kojem je temeljila svoj zahtjev, ili je pobijala činjeničnu osnovu zahtjeva protivne stranke, ili nije uspjela dokazati postojanje određenih okolnosti koje uzrokuju primjerice odbacivanje tužbe protivne stranke. Sve to iz razloga što u ranijem postupku stranka nije znala za postojanje ili nastanak određenih činjenica ili dokaze kojima bi se utvrdile te činjenice, ili u ranijem postupku nije mogla upotrijebiti, u tu svrhu, određeni dokaz.

Odredbom čl. 421 točka 9 ZPP propisano je da se postupak, koji je odlukom suda pravomoćno završen, može ponoviti ako stranka sazna za nove činjenice, ili nade, ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na temelju kojih je za stranku mogla biti donesena povoljnija odluka da su te činjenice ili dokazi bili upotrijebljeni u prijašnjem postupku.

Nadalje, odredbom stavka 2 članka 422 ZPP propisano je da se, zbog određenih okolnosti - novih dokaza i novih činjenica, ponavljanje postupka može dopustiti samo ako stranka bez svoje krivnje nije mogla te okolnosti iznijeti prije nego što je prijašnji postupak završen pravomoćnom sudskom odlukom.

Iz navedenih zakonskih odredbi proizlaze, dakle, dva opća uvjeta za do-

puštenost prijedloga za ponavljanje postupka i to:

- da stranka ima pravni interes za po-dnošenje takvog prijedloga
- jer postoji mogućnost da za nju bude donesena povoljnija odluka od one kojom je raniji postupak pravo-moćno završen,
- da stranka koja traži ponavljanje postupka nije kriva za to što određene činjenice, odnosno dokaze nije iz-nijela prije nego što je prijašnji pos-tupak završen napadanom (nepravil-nom) pravomoćnom odlukom suda.

2.2. Pravni interes

Dakle, ona stranka koja je u rani-jem postupku, čije se ponavljanje traži, uspjela, jer je udovoljeno njezinom tužbenom zahtjevu ili je tužbeni zahtjev njoj protivne stranke odbijen nije ovla-stena tražiti ponavljanje postupka.

O tome je u sudskoj praksi rečeno:

"Pravilno je sud odbacio stavljeni prijedlog za ponavljanje, jer je tužbenom zahtjevu u cijelosti udovoljeno, onako kako je bio redigiran na tom ro-čisu, budući da ne postoji daljnja mogućnost da bi u toj istoj parnici za tužitelja bila donesena povoljnija odluka."

Ne može se, stavljanjem prijedloga za ponavljanje postupka, tražiti nešto što tužitelj nije zahtijevao svojim definitivno redigiranim tužbenim zahtjevom u parni-ci, koja je već pravomoćno dovršena i u kojoj je tužitelj u cijelosti uspio.

Ako tužitelj smatra da mu osim stavljenog zahtjeva u ovoj parnici pri-pada i neko daljnje pravo, može to tražiti podnošenjem nove tužbe, jasno pod pretpostavkom da za to postoje zakon-ske mogućnosti, a ne može takav daljnji zahtjev ostvarivati prijedlogom za po-navljanje postupka."

(VSH, Rev-1223/81 od 3.6.1982.g., PSP-22/175)

**2.3. Neskrivljenost propuštanja
iznošenja novih činjenica ili novih
dokaza u prijašnjem postupku**

Dok kod žalbe, redovnog pravnog lijeka, iznošenje novih činjenica ili (i) dokaza nije ničim ograničeno, ponavlja-nje postupka može tražiti samo ona stranka koja nije kriva za to da određenu činjenicu ili dokaz nije iznijela, odnosno koristila u ranijem postupku.

Takav, stroži, kriterij za korištenje novih činjenica i novih dokaza kao razloga zbog kojih se traži ponavljanje postupka, opravдан je jer se ovim izvanrednim pravnim lijekom napada već pravomoćna odluka suda, pa bi sva-ki drugi, blaži, kriterij omogućio zlo-upotrebu kroz mogućnost da stranke bez ograničenja, korištenjem njima već poznatih činjenica ili dokaza, po svojoj ocjeni i svom interesu, odgadaju kona-čno pružanje pravne zaštite.

Nema stoga mesta ponavljanju postupka ako je stranka skriveno propuštila da se do trenutka na koji se pravomoćnost pobijane odluke odnosi, pozove na nove činjenice ili dokaze, pa stoga takav prijedlog za ponavljanje kao nedopušten treba odbaciti (čl. 425 st. 1 ZPP).

**2.4. Vremensko ograničenje glede
vremena iz kojeg mogu potjecati
nove činjenice ili novi dokazi kao
razlozi zbog kojih se traži
ponavljanje postupka**

Isticanje novih činjenica kao razlo-ga za ponavljanje postupka ograničeno je zahtjevom da nove činjenice mogu biti razlogom za ponavljanje postupka samo ukoliko su postojale (nastale) do trenutka na koji se odnosi pravomoćnost pobijane odluke (to je u pravilu zaključenje glavne rasprave). Dakle, to su samo one činjenice koje su mogle i trebale biti dijelom onog činjeničnog

stanja koje bi bilo temeljem za valjano presudjenje, a koje je obuhvaćeno pravomoćnošću napadane odluke, ali stvarno utvrđeno činjenično stanje u prijašnjem postupku, neskrivljeno od stranke koja zahtijeva ponavljanje postupka, nije bila potpuna i valjana činjenična osnova za odlučivanje, zbog toga što stranka za takve činjenice, u ranijem postupku nije znala.

Naprotiv, činjenice koje su nastale nakon trenutka na koji se pravomoćnost odnosi ne mogu biti razlog za po-navljanje postupka, tako da prijedlog koji bi se temeljio na takvim novim či-njenicama treba odbiti.

O tome je u sudskoj praksi i rečeno:

I. "Drugostepeni je sud pravilno potvrdio rješenje prvostepenog suda kojim je odbijen prijedlog tuženje za po-navljanje postupka, jer tužena traži po-navljanje postupka iz razloga zbog kojeg se ne može dozvoliti ponavljanje postupka. Naime, tužena traži ponavljanje postupka zbog "novih činjenica i no-vih dokaza koji nisu bili poznati, niti postojali u času donošenja presude" (strana 105 spisa) kojom je završen postupak čije se ponavljanje predlaže, a to nije osnova, u smislu odredbe čl. 421 točka 9 ZPP-a, zbog koje se može do-zvoliti ponavljanje postupka. Nove činjenice zbog kojih se može tražiti po-navljanje postupka u smislu odredbe iz čl. 421 točka 9 ZPP-a morale su posto-jati najkasnije do momenta na koji se odnosi pravomoćnost napadane odluke. Činjenice koje su se desile nakon toga ne mogu biti osnova za ponavljanje postupka, a tužena se prijedlogu za ponavljanje postupka poziva upravo na takve činjenice. Zato je prijedlog za po-navljanje postupka pravilno odbijen". (VSH, Rev-124/86 od 13.2.1986.g., PSP-31/102)

2. "Ponavljanje postupka na temelju odredbe čl. 421 točka 9 ZPP, može tražiti stranka kad dozna za nove činjenice ili nade ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na temelju kojih je za stranku mogla biti donesena pogodnija odluka da su te činjenice ili dokazi bili upotrijebljeni u prijašnjem postupku, s time da se prema odredbi čl. 422 st. 2 spomenutog Zakona ponavljanje može dopustiti u slučaju iz čl. 421 točka 9 ZPP, samo ako stranka bez svoje krivnje nije mogla te okolnosti iznijeti prije nego što je prijašnji postupak završen pravomoćnom sudskom odlukom.

Za nove činjenice, na temelju kojih se traži ponavljanje postupka, potrebno je da su nastale u vrijeme dok je u postupku, čije se ponavljanje traži, njihovo iznošenje bilo moguće. Naprotiv, za nove dokaze spomenute u odredbi čl. 421 točka 9 ZPP nije odlučno vrijeme nastanka, već je bitno da se novi dokazi odnose na činjenice što su nastale u vrijeme prije nego što je prestalo pravo na iznošenje novih činjenica u postupku čije se ponavljanje traži.

Zbog izloženog dopušteno je u prijedlogu za ponavljanje postupka isticati dokaze što su nastali u vremenu u kojem se novi dokazi više nisu mogli isticati u postupku u kojem je donesena pravomoćna odluka čije se ponavljanje traži."

(VSRH, Rev-2819/90 od 20.2.1991.g., PSP-53/153)

Jednako tako sud će odbiti i prijedlog za ponavljanje postupka koji se temelji na novim činjenicama koje, međutim, predstavljaju dio potpuno nove činjenične pravne osnove, različite od one na kojoj je stranka već temeljila svoj zahtjev u prijašnjem postupku, pa sa zahtjevom koji se temeljio na takvoj činjeničnoj osnovi nije uspjela u postupku. Takav stav je došao do izražaja u presudi Vrhovnog suda Hrvatske Rev-884/83 od 24.11.1983.

"Tužitelj je pravomoćnom presudom odbijen sa svojim zahtjevom da sud utvrdi da je on sporne nekretnine posjedovao u dobroj vjeri, uračunavši posjed svog pravnog prednika, tj. svoje bake, sada pok. S.S. dugi niz godina, pa da je time stekao njihovo vlasništvo.

U svom prijedlogu za ponavljanje postupka, koji je podnio na temelju čl. 421 točka 9 Zakona o parničnom postupku, tužitelj tvrdi da je saznao za novu činjenicu, odnosno stekao mogućnost da upotrijebi nove dokaze, da je, naime, sada pokojna S.S. još 1935.g. kupila sporne nekretnine.

Tužitelj je prema tome, odbijen sa svojim zahtjevom da je on stekao dosješločno pravo vlasništva, tj. posjedovanjem spornih nekretnina u dobroj vjeri u zakonom predviđenom vremenu, dok u prijedlogu za ponavljanje postupka, koji je završen tom istom presudom, navodi kao novu činjenicu da je te nekretnine njegova baka stekla kupnjom, da je ona bila njihov vlasnik, a nakon njezine smrti da je to postao on.

Tužitelj dakle, temelji svoj zahtjev na jednoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, tj. dosjelosti, dok ponavljanje postupka traži iz druge činjenične i pravne osnove, tj. iz vlasništva svog pravnog prednika, na što nema pravo, jer ta činjenična osnova nije obuhvaćena pravomoćnošću ranije presude.

Iz te činjenične osnove tužitelj je eventualno ovlašten podnijeti novu tužbu. Stoga su nižestepeni sudovi pravilno odlučili kad su tužiteljev prijedlog ocijenili kao neosnovanim."

(PSP-24/214)

Iz ranije prikazanih rješidbi proizlazi da novi dokaz, kao razlog zbog kojeg se traži ponavljanje postupka, nije ograničen obzirom na vrijeme njegova nastanka i postojanja. Tako se kao razlog zbog kojeg se traži ponavljanje postupka može isticati i dokaz koji je

nastao nakon trenutka na koji se pravomoćnost odluke odnosi, ali je ipak i ovaj razlog posredno ograničen time što se takvi novi dokazi mogu i moraju odnositi samo na utvrđenje onih činjenica koje su nastale i postojale u vrijeme prije nego što je prestalo pravo na njihovo iznošenje u postupku čije se ponavljanje traži.

Međutim, upravo korištenjem novog dokaza kao razloga za ponavljanje postupka može se, u određenim slučajevima, ipak omogućiti strankama da se, nakon ukidanja prijašnje odluke, nova odluka zasniva i na objektivno novim činjenicama, nastalom dakle nakon trenutka na koji se odnosila pravomoćnost ranije odluke.

Naime, kada sud dopusti ponavljanje postupka i ukine raniju pravomoćnu odluku i kad se ista pravna stvar ponovno raspravlja, tada stranke mogu, tijekom cijele glavne rasprave, iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze (čl. 290 st. 2 ZPP), bez ograničenja.

Međutim, stvarno ograničenje upotrebe novih dokaza kao razloga za ponavljanje postupka jest u uvjetu dopuštenosti prijedloga, kroz zahtjev da stranka nije skrivljeno propustila predlagati - upotrijebiti određeni dokaz u ranijem postupku. Dakle, pri utvrđivanju dopuštenosti prijedloga iz ovog razloga valja ispitati mogućnost da li je stranka bez zapreke taj dokaz mogla iznijeti u ranijem postupku.

Tako se, primjerice, saslušanje svjedoka smatra novim dokazom, iako je stranka još tijekom prijašnjeg postupka znala ime tog svjedoka, ali je za njegovo boravište doznala tek po pravomoćnom završetku postupka (tako u odluci VSH Gz-895/79 od 24.4.1979. g. - PSP-15/220).

Taj je stav došao do izražaja i u presudi Vrhovnog suda Hrvatske br. Gž-550/75 od 31.7.1975:

"U prometnoj nezgodi tužitelj je teško tjelesno povrijeđen. Krivični postupak koji je zbog toga protiv njega voden obustavljen je. Dokazi iz krivičnog postupka poslužili su u gradanskoj parnici kao osnova za utvrđenje odštete odgovornosti tužene, koja je i pravomoćno obvezana da naknadi štetu tužitelju. Nakon toga tužena daje na vještačenje kriminološkom institutu svu dokumentaciju iz krivičnog spisa. Vještački nalaz i mišljenje, koji je primila od instituta predlaže kao novi dokaz u prijedlogu za ponavljanje postupka. Prijedlog je odabiран uz obrazloženje da se ne radi o novom dokazu, jer nije bilo nikakve zahteve da tužena taj dokaz iznesе u ranijem postupku i stoga se taj dokaz ne može smatrati novim dokazom u smislu odredbe čl. 381 točka 9 ZPP".
(PSP-8/166)

Novi dokaz mogu, pod određenim uvjetima, predstavljati i odluke suda u kojima je pravomoćno odlučeno o određenim činjenicama, odnosno o postojanju nekog prava ili pravnog odnosa kao o glavnom pitanju, o kojem je, međutim, sud u postupku čije se ponavljanje traži odlučio kao o prethodnom pitanju, pa tek tada takva odluka može imati značaj novog dokaza. Takav je stav izričito zauzeo i vrhovni sud.

1. "Novi dokaz po nalaženju ovog suda može biti i presuda kojom parnični sud naknadno drukčije odluči o glavnom pitanju od onog kako je o tom istom pitanju, kao prethodnom odlučio parnični sud za potrebe razriješenja određenog pravnog odnosa stranaka.

Dakako da presuda već od svog postanka izražava određeni pravni autoritet tako da obvezuje sud čim je objavi (čl. 334 st. 1 ZPP), a prema strankama djeluje od dana kad im je dostavljena (čl. 334 st.2 ZPP). Međutim, tek pravomoćna presuda obvezuje svojim sadržajem i predstavlja autoritativ-

tivan regulator pravnih odnosa stranaka na koje se odnosi.

Upravo stoga, po shvaćanju ovog suda, tek pravomoćna presuda kojom je kao glavno drukčije riješeno određeno pitanje, o kojem je kao prethodnom već odlučio parnični sud za potrebe određenog spora, predstavlja novi dokaz, odnosno novu činjenicu u smislu odredbe čl. 421 st. 1 točka 9 ZPP-a, jer je u toj drugoj presudi samo data drugačija pravna ocjena događaja i činjenica, koje su inače bile poznate i u vremenu donošenja prve presude o naknadni štete." (VSH, Gz-739/81 od 3.3.1982.g.; PSP-21/206)

2. "Zato žalbeni prigovor da se pitanje odgovornosti u krivičnom postupku ne poklapa s krivnjom i odgovornošću u gradanskom postupku, iako je načelno pravilan, nema vrijednosti za konkretni slučaj, jer ako jedan sud (pa i krivični) pravomoćno sudi da protupravnosti u djelovanju tuženih nema, a drugi sud (gradanski) sudi suprotno, i to u parnicu za naknadu štete, za koju je protupravnost u činjenju jedna od bitnih pretpostavki za naknadu štete, onda se takva protutječnost u zaključcima jednog i drugog suda ne može drugačije ukloniti nego da utvrđenje suda koji je posljednji donio svoju odluku (krivični sud) posluži kao novi dokaz, a time kao temelj za donošenje zakonite odluke u gradanskoj stvari." (VSH, Gž-690/81. od 23.3.1982.g.; PSP-21/205)

Međutim, Vrhovni sud je s tim u vezi upozorio:
"Kada je u parnicu po tužbi oštećenih osoba protiv osiguravajućeg zavoda utvrđena isključiva odgovornost osiguranika tuženoga i slijedom toga i tuženoga kao njegova osiguravatelja za prometnu nezgodu u kojoj su tužitelji oštećeni, a nakon toga donijeta druga presuda u parnicu po tužbi osiguravajućeg zavoda protiv njegova osiguranika, kojom presudom je utvrđena podijeljena

odgovornost sudionika prometne nezgode, onda ta druga presuda i utvrđenje suda ne predstavlja novu činjenicu u smislu odredbe čl. 421 st. 1 točka 9 ZPP-a, jer je u toj drugoj presudi samo data drugačija pravna ocjena događaja i činjenica, koje su inače bile poznate i u vremenu donošenja prve presude o naknadni štete."

(VSH, Gz-739/81 od 3.3.1982.g.; PSP-21/206)

4. OGRANIČENJE IZNOŠENJA NOVIH ČINJENICA I NOVIH DOKAZA KAO RAZLOGA ZA PONAVLJANJE POSTUPKA U ODNOŠU NA ODREĐENE POSEBNE POSTUPKE ILI ODREĐENE PRAVOMOĆNE ODLUKE SUDA

4.1. U parnicama zbog smetanja posjeda

Ponavljanje pravomoćno završenog postupka u parnicama zbog smetanja posjeda nije dopušteno iz razloga koji su predviđeni čl. 421 točka 9 ZPP - dakle ako stranka sazna za nove činjenice ili nade ili stekne mogućnost upotrijebiti nove dokaze. Ograničenje izričito proizlazi iz odredbe čl. 445 ZPP, kojom je ponavljanje pravomoćno završenog postupka u parnicama zbog smetanja posjeda dopušteno izrijekom samo iz razloga koji su predviđeni u čl. 421 točka 2 i 3 ZPP. Takvo ograničenje opravданo je, između ostalog i činjenicom da je odluka u posjedovnoj parnici ipak provizorna, a kako strankama ostaje mogućnost da u petitornom postupku raspravljaju o pravu na posjed i ishode pravnu zaštitu petitornog karaktera, to ponavljanje postupka iz tog razloga u parnici zbog smetanja posjeda ne bi bilo svrsishodno.

4.2. Kad je postupak pravomoćno završen presudom zbog izostanka

U postupku koji je pravomoćno završen presudom zbog izostanka, zbog karaktera ove sudske odluke, činjenični navodi na kojima se temelji odluka suda - presuda zbog izostanka - smatraju se istinitim i ne provjeravaju se izvodenjem dokaza radi utvrđenja određenog činjeničnog stanja. Stoga se ne može dozvoliti ponavljanje postupka koje bi bilo posljedica saznanja za nove činjenice, odnosno nove dokaze. Samo iz ostalih razloga koji su propisani odredbom čl. 421 ZPP, a koji se odnose na razloge zbog kojih bi se ova vrsta presude mogla pobijati i žalbom, može se zahtijevati i eventualno dozvoliti ponavljanje postupka. Takav je pristup problemu došao do izražaja i u sudskoj praksi.

"Prijedlogom za ponavljanje postupka moguće je napadati i presudu zbog izostanka, ali ne u okvirima širima od onih u kojima se ta vrsta presude može pobijati, redovnim pravnim lijekom. Naime, presuda zbog izostanka, prema Zakonu o parničnom postupku, i donosi se polazeći od apsolutne pretpostavke da tuženi pasivnošću (nedolazak na ročište) priznaje sve činjenice na kojima tužitelj zasniva svoj tužbeni zahtjev.

Prema tome, s obzirom na to da se presuda zbog izostanka ne može pobijati žalbom zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kako to proizlazi iz odredbe čl.353 st. 2 Zakona o parničnom postupku, ne može se za takav slučaj dozvoliti niti ponavljanje postupka zbog novih činjenica ili novih dokaza." (VSH, Rev-22467/87 od 26.5.1988., PSP-44/175)

4.3. Kad je postupak pravomoćno završen presudom na temelju priznanja ili presudom na temelju odricanja

Jednako tako i presuda na temelju priznanja, koja se donosi temeljem odredbe čl. 331 ZPP, dakle temeljem bezuvjetnog priznanja tužbe i tužbenog zahtjeva, a nakon čega sud donosi presudu bez ikakvog daljnog raspravljanja, dakle bez utvrđivanja činjenica i izvedenja dokaza, ne može se napadati ovim izvanrednim pravnim lijekom iz razloga navedenih u točci 9 članka 421 ZPP. Isti vrijedi i kada je postupak pravomoćno završen presudom na temelju odricanja (čl. 331a ZPP).

4.4. Kad je postupak pravomoćno završen rješenjem o odbacivanju tužbe

O vrsti odluke kojom je postupak pravomoćno završen zavisi i dopustivost iznošenja novih činjenica ili novih dokaza, jer kada je postupak, čije se ponavljanje traži, završen odbacivanjem tužbe kao prekasno podnesenom, onda se nove činjenice i novi dokazi zbog kojih se traži ponavljanje postupka moraju odnositi samo na pitanje da li je rok propušten ili ne, ali se ne mogu odnositi i na materijalnu osnovu spora.
(Tako u odluci VSH, Rev-160/78 od 26.10.1978.).